

ΕΤΟΣ 74ov

8 Μαρτίου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (3797)

Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ

Άφιερωμένη στην μνήμη του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά είναι η σημερινή Κυριακή, ως συνέχεια του έορτασμού της Όρθοδοξίας. Επιγραμματικά αναφέρουμε ότι ο άγιος Γρηγόριος έζησε τον 14ο αί. Γεννήθηκε τό 1296 στην Κωνσταντινούπολη, μόνασε στό Άγιον Όρος καί έγινε Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, όπου καί έκοιμήθη τό 1359. Η προσφορά του στην ζωή της Έκκλησίας έχει άνυπολόγιστη αξία. Μέ τον φωτισμένο από τό Άγιο Πνεύμα νοϋ του, την αγιασμένη κατά Χριστόν έμπειρία του καί την κατάρτισή του στην θεολογία καί ζωή των Άγιων Πατέρων διετράνωσε ότι ο άπρόσιτος καί άμέθεκτος κατά την ουσία του Θεός είναι προσωπική ύπαρξη. Γι' αυτό καί κινείται αγαπητικά προς τό δημιούργημά του, τον άνθρωπο, τον προσλαμβάνει έν Χριστώ Ήησού καί τον έναγκαλίζεται μέ την άκτιστη Χάρι καί ενέργεια, χωρίς νά έγκαταλείπει τό άπρόσιτο φώς της ουσίας του.

Αυτήν την μεγάλη θεολογική άλήθεια έχει έπισημάνει ήδη από τον Δ' αί. ο Μέγας Βασίλειος, λέγοντας ότι η ουσία του Θεού είναι παντελώς άπερινόητη, άγνωστη καί άμέθεκτη. Οί ενέργειες του Θεού είναι εκείνες πού κατέρχονται προς τον άνθρωπο καί μέ αυτές γνωρίζει τον Θεό. Έάν έπιχειρήσουμε νά παρομοιάσουμε τον Θεό μέ τον ήλιακό δίσκο, τότε οί ενέργειές Του μοιάζουν μέ τίς άκτίνες του ήλιού πού κατέρχονται σέ έμάς, μάς διατηρούν στην ζωή, μάς θερμαίνουν καί μάς φωτίζουν.

Άκτιστος ή Χάρις

Η Χάρις του Θεού, ή ενέργεια, ή δόξα Του, πού ως άπαύγασμα καί άκτινοβολία του Θεού είναι άκτιστος, είναι τό φώς του Θεού, ή έλευση καί η παραμονή αυτού του φωτός έντός του πιστού. Άκτιστος Χάρις είναι ο Χριστός πού σέκεται στην θύρα της ψυχής μας, κρούει καί περιμένει νά τον δεχθούμε. Είναι τό Πνεύμα του Χριστού, ή δόξα της Με-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. β' 1-12)

«Οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθε πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ· καὶ ἠκούσθη, ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· Τί οὕτως οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογιζόνται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί ἔστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει; Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας· ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

ταμορφώσεώς Του, ἡ πνοή τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού ἀναγεννᾷ τὸν ἄνθρωπο διὰ τοῦ Βαπτίσματος καὶ τὸν ἐνώνει μέ τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ἄκτιστος χάρις, μέ μία φράση, εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ ἐντός τοῦ πιστοῦ καί ἡ ζωὴ τοῦ πιστοῦ ἐντός τοῦ Χριστοῦ.

Προεκτάσεις τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ

Ἡ μετοχή τοῦ ἀνθρώπου στήν Χάρι τοῦ Θεοῦ ἔχει προεκτάσεις ἠθικές, ἀνθρωπολογικές, κοινωνικές. Πῶς εἶναι δυνατόν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πού πλημμυρίζεται ἀπό τὴν ἄκτιστο Χάρι νά μὴν ἀγωνίζεται νά ζήσει σύμφωνα μέ τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ; Νά μὴν ἐπιδιώκει, ὅσο ἐξαρτᾶται ἀπό αὐτόν, τὴν δικαιοσύνη, τὴν εἰρήνη, τὴν καταλλαγή, τὴν ἀδελφωσύνη; Πολύ εὐστοχα ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἐπισημαίνει ὅτι ἀπό τὰ ἅγια Μυστήρια δέν τρεφόμεστε μόνον πνευματικά, ἀλλά καὶ διδασκόμαστε νά μετέχουμε στίς ἀρετές καί τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς πάλι στήν Καπερναοῦμ καί ἀκούσθηκε ὅτι μένει σέ κάποιο σπίτι. Ἀμέσως συγκεντρώθηκε πολὺς κόσμος, ὥστε νά μήν τούς χωράει οὔτε ὁ χῶρος μπροστά ἀπό τή θύρα, καί τούς κήρυττε τόν λόγο. Τότε ἔρχονται πρὸς αὐτόν κάποιοι πού τοῦ ἔφεραν ἕναν παράλυτο, τόν ὁποῖο τόν βάσταζαν τέσσερις. Καί ἐπειδή δέν μποροῦσαν νά τόν πλησιάσουν ἐξαιτίας τοῦ πλήθους, ἀφαίρεσαν τή στέγη στό σημεῖο πού ἦταν ὁ Ἰησοῦς· ἀφοῦ ἔκαναν ἕνα ἄνοιγμα, κατέβασαν τό κρεβάτι, ἐπάνω στό ὁποῖο ἦταν ξαπλωμένος ὁ παράλυτος. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶδε τήν πίστη τους, λέγει στόν παράλυτο: Τέκνον μου, σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου. Ὑπῆρχαν ἐκεῖ μερικοί ἀπό τούς γραμματεῖς, οἱ ὁποῖοι κάθονταν καί σκέφτονταν μέσα τους: Γιατί αὐτός βλασφημεῖ τόν Θεό κατ' αὐτόν τόν τρόπο; Ποῖός μπορεί νά συγχωρεῖ ἁμαρτίες, παρά μόνο ἕνας, ὁ Θεός; Ἀμέσως κατάλαβε ὁ Ἰησοῦς μέσα του ὅτι αὐτά σκέπτονται αὐτοῖ μέσα τους καί τούς εἶπε: Γιατί κάνετε αὐτές τίς σκέψεις μέσα σας; Τί εἶναι εὐκολότερο, νά πῶ στόν παράλυτο, σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου, ἢ νά τοῦ πῶ, σήκω καί πάρε τό κρεβάτι σου καί βάδιζε; Γιά νά δεῖτε ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου ἔχει τήν ἐξουσία νά συγχωρεῖ ἁμαρτίες ἐπάνω στή γῆ, λέγει στόν παράλυτο: Σοῦ λέγω, σήκω καί πάρε τό κρεβάτι σου καί πήγαινε στό σπίτι σου. Ἀμέσως σηκώθηκε καί ἀφοῦ πήρε τό κρεβάτι βγήκε ἔξω μπροστά σέ ὅλους, ὥστε ὅλοι νά ἐκπλήσσονται καί νά δοξάζουν τόν Θεό καί νά λέγουν: Ποτέ δέν εἶδαμε τέτοια πράγματα.

(Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Δηλαδή ἡ Χάρις βρίσκεται καί στόν τρόπο ζωῆς πού βιώνεται σύμφωνα μέ τό Βάπτισμα καί τήν θεία Εὐχαριστία. Μιμούμενοι τήν ἀγάπη, τήν ταπείνωση, τήν μακροθυμία, τήν ἐπεικεία, τήν πτωχεία τοῦ Χριστοῦ ἀποδεικνύουμε, πραγματικά, ὅτι μετέχουμε συνειδητά στήν ζωή καί τά Μυστήρια τοῦ Χριστοῦ, στό Φῶς καί τήν Ἀλήθειά Του.

Ἀνακαίνιση τοῦ ἀνθρώπου διά τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ

Τίς ὡς ἄνω ἀλήθειες μᾶς ἀποκαλύπτει καί τό γεγονός τῆς θεραπείας τοῦ παραλυτικοῦ στήν Καπερναοῦμ, τήν ὁποία διηγεῖται ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή. Τούς ἀνθρώπους πού μετέφεραν στόν Χριστό τόν παραλυτικό, ἀλλά καί τόν ἴδιο τόν ἀσθενή, ἐπεσκίασε ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ, νικήθηκαν οἱ ὄροι τῆς φύσεως καί τότε ὅλα μεταβάλλονται: «τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, λεπροὶ καθαρίζονται, χλωοὶ περιπατοῦσι, κωφοὶ ἀκούουσι» (Λουκ. 7,22). Ὁ Κύριος δώρησε τήν συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν στόν παραλυτικό καί ἐκεῖνος θεραπεύθηκε.

Ἡ ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν φανερώνει τήν δυνατότητα τοῦ κτιστοῦ ἀνθρώπου νά μετάσχει στήν ἄκτιστο Χάρι καί ζωή τοῦ Θεοῦ. Αὐτό εἶναι

8 Μαρτίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ)

«Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ».

Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας († 842-5), Ἑρμοῦ ἀποστόλου (α΄ αἰ.).

Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: ΣΤ΄ – Απόστολος: Ἑβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον:

Μάρκ. β΄ 1-12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Μαρτίου, Γ΄ Νηστειῶν (τῆς Σταυροπροσκυνήσεως).

Απόστολος: Ἑβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. η΄ 34 - θ΄ 1.

τό ἀφετηριακό καί θεμελιῶδες θαῦμα τοῦ Χριστοῦ. Ἀπόρροια αὐτοῦ τοῦ θαύματος εἶναι κάθε ἄλλο θαυματουργό σημεῖο πού ἐπίτελεσε ὁ Κύριος. Γιατί ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου δέν συνίσταται στήν ὑγεία του ἢ μόνο στήν ἠθική καλυτέρευσή του, ἀλλά στήν μετά πίστεως καί ἀγάπης προσωπική κοινωνία του μέ τόν Χριστό, στήν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀνακαίνιση τῆς πεπτωκυίας φύσεώς του.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΑΝΔΡΕΑ ΝΑΝΑΚΗ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΡΚΑΛΟΧΩΡΙΟΥ, ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΑΝΟΥ

ΗΣΥΧΑΣΜΟΣ - Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΕΙΣΟΔΙΚΟ: ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΔΟΥΛΟΥΦΑΚΗ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x24 ἑκατ., σελ. 248)

Οἱ Ὀρθόδοξοι λαοί μέ τόν ἡσυχασμό συστοιχίζονται στό μείζον ἐνοποιητικό γεγονός τῆς πολιτιστικῆς τους ταυτότητας, πού εἶναι ἡ πίστη τους στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία. Μέσα ἀπ' αὐτήν τήν ὀρθόδοξη πνευματική σύγκληση πού διαμόρφωσε ὁ ἡσυχασμός, δημιουργοῦνται οἱ πνευματικές συλλογικότητες, οἱ ὁποῖες ἀμύνονται στούς ἐξισλαμισμούς καί στούς ἀρνητές τῆς Ὀρθόδοξης πίστεως.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῦ 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr